

ומצלות, והרי פרשוחה החברים.
אולם שלא הרהור תשובה,
ירדים לשאול, ולא עוזלים מכם
לדוריהם דורות. עליהם כתוב (איוב)
כליה ענן וילך בן יורד שואול לא
יעלה. על הראשונים כתוב
(שמואל-א ב) מהמת ומתחיה מורייד
שואול ויעל.

אמר רבי יהודה, דין של ענשי
ה Gehinom, הרי למדנו שהוא לדין
שם את הרשעים. על מה גנונים
באש gehinom? אלא gehinom היא
אשר دولקית ימים ולילות, כמו
שהרשעים מתחממים באש של
יצר הרע לעבר על דברי התורה.
בכל חטום וחמור שהם
מתחממים ביצר הארץ, אך בוערת
אשר gehinom.

פעם אחת לא נמצא יצר הארץ
בעוולם, שהבנישו אותו לתוך
חומר ברזל בגקב תהום רפה, וכל
אותו זמן בכתה אש gehinom ולא
בערה כלל. תוך יצר הארץ למוקומו
- התחליו רשי עלי העולים להתחמם
בו, והתחילה אש gehinom לבוער,
שהרי gehinom לא בווער אלא בחם
של תוך יצר הארץ של הרשעים.
ובאותו הזמן אשר gehinom בוערת
ימים ולילות ולא שוכבת.

שבעה פתחים הם לgehinom, ויש
שם שבעה מדורים. שבעה מיני
רשעים הם: רע. בליעל. חוטא.
רשע. משחת. לו. יהיר. וכונגד
כלם יש מדורים לגיהנם, כל אחד
ואחד בראשיו. וככפי אותה מעלה
שחטא בה אותו הרשע, אך
נותנים לו מדור בגיהנם.

ובכל מדור ומדור יש מלך
ממנה על אותו מקום מחת ידו
של דomega, ובמה אלף ורבוא עמו
שׁננים את הרשעים, כל אחד

רעותיה לביש, לא. בר הרהור ארכובים
ומצלות, וזה אוקמה מבריה.
איןן דלא הרהור תשובה, נחתי לשאול, ולא
סלקי מפן לדרי דרין. עליהו כתיב,
(איוב 2) כליה ענן וילך בן יורד שואול לא יעלה.
על קדמאי כתיב (שמואל א ב) יי' מהמת ומתחיה
מוריד שואול ויעל.

אמר רבי יהודה, דין דעונשי דגיהנם, לא
אוליפנא, דאייהו למידן פפן לתיכיביא,
על מה אתקנו בנורא דגיהנם. אלא גיהנם
אייהו נור דליק יממי ולילי, בגונא דתיכיביא
מתחממן בנורא דיצר הארץ, למUPER על פתגמי
אוריתא. בכל חמומה וחמורה דאיון
מתחממן ביצר הארץ, כי אתקוד נורא
דגיהנם.

ומנא קדא לא אשכח יצר הארץ בעולם,
דאעילו לייה גו גושפנקא דפרזל,
בנוקבא דתחומה רפא. וכל ההור זמנא, כבה
נורא דגיהנם, ולא אתקוד כלל. אהדר יצר
ארע לאתריה, שארו חייבי עלמא לאתחממן
ביה, שארי נורא דגיהנם לאתקוד, לא
גיהנם לא אתקוד אלא בחמיימי דתוקפא דיצר
ארע דתיכיביא. ובהו חמיימי, נורא דגיהנם
אתקוד יממי ולילי, ולא שכיך.

שבעה פתחים איון לgehinom, ושבעה מדורים
איון פפן. שבעה זיני חייבין איון:
רע. בליעל. חוטא. רשע. משחת. לו. יהיר.
וכליהו לקליליהו אית מדורים לגיהנם, כל חד
וחדר פדקא חייז ליה. ובפומ ההור דרגא דתטא
ביה ההור חייבא, כי יתבין ליה מדורה
דגיהנם.

ובכל מדור ומדור, אית מלך ממנה על
ההור אחר, תחوت ירא